

REPORTAGE

EERSTE ZORGHOTEL VOOR CHRONISCH ZIEKE KINDEREN EN FAMILIE

‘Een mirakel’, noemde de minister van Welzijn, Jo Vandeuren (CD&V), het gisteren. Het is in elk geval een huzarenstuk: uit het niets een respijthuis creëren waar chronisch zieke kinderen met hun gezin op vakantie kunnen gaan. Vanaf nu, in De Panne.

Op vakantie tussen hemel

- Eerste zorghotel voor chronisch zieke kinderen
- Begon met een droom van iemand in Ronse
- Gezinnen komen hier op adem

VAN ONZE REDACTRICE

VEERLE BEEL

DE PANNE | De ruime inkomhal bevindt zich ergens tussen hemel en aarde, zoals de ontwerpster Kaat Tilley het ook bedoeld heeft: de muren zijn beschilderd met landschapstaferelen die je in vogelperspectief ziet en boven je hoofd hangt een enorme luchtballon. Alsof Jules Verne je hier welkom heet en uitnodigt om mee door de lucht te varen.

Dit is geen gewoon hotel. Het is ook geen gewoon kinderhotel. Villa Rozerood is een zorghotel met een bijzondere visie: chronisch zieke kinderen – of ze nu kanker hebben of een metabole stoornis of een spierziekte – kunnen hier met hun ouders en hun gezonde broers en zussen even tot rust komen. Hier krijgen kind en familie een beetje respijt: een soort van time-out waarin ze van vakantie aan zee kunnen genieten zonder zich zorgen te hoeven maken over wat er allemaal mis zou kunnen gaan met het zieke kind.

‘Wat als haar sonde loskomt? Wat als ze hard valt bij een aanval? Wat als ze bij die val een infectie oploopt? Je begrijpt dat de doorsneereceptioniste van zelfs het meest luxe vijfsterrenhotel ons daar geen antwoord op kan geven’, zegt de moeder van Marieke. ‘Gelukkig heeft Villa Rozerood medisch personeel voor al die vragen. Gelukkig is haar dossier voor vertrek al doorgegeven en is het nabijgelegen ziekenhuis stand-by. Er is hier ook geen gestaar van andere hotelgasten bij het toedienen van sondevoeding of medicijnen. Alleen maar oprechte interesse.’

Marieke, haar ouders en grotere broers behoorden tot de proefkoningen die Villa Rozerood de afgelopen maanden al eens mochten uittesten. Het zorghotel ging gisteren pas officieel open. Er was veel belangrijk volk: de minister van Welzijn, Jo Vandeuren (CD&V), de West-Vlaamse gouverneur Paul Breyne, de burgemeester van De Panne natuurlijk en voorts ook nog de rouwexpert Manu Keirse, de palliatieve arts Wim Distelmans en een hoop geïnteresseerden met welzijnservaring uit het hele land.

Droom

Want Villa Rozerood, ten dele vernoemd naar een van de bekendste romans van de bekendste of toch de meest gelezen Franse schrijver van dit moment (*zie hiernaast*), is een primeur voor

Kaat Tilley gaf deze door haar ontworpen kamer de naam 'Behind every cloud there is always a silver lining'. © Wouter Van Vooren

De badkamer is uitgerust voor kinderen met een handicap. © wvv

‘Wat als haar sonde loskomt? Wat als ze valt? Je begrijpt dat de receptioniste van zelfs een vijfsterrenhotel ons daar geen antwoord op kan geven’

het hele land. ‘Een mirakel’, zo noemde Vandeuren het gisteren, die het initiatief ook prees omdat het zo’n mooi voorbeeld is van de ‘vermaatschappelijking van de zorg’.

Het begon allemaal met een droom van Colette Raymaekers in Ronse: ‘Ik zag een documentaire op Arte over een hospice waar terminaal zieke kinderen op vakantie konden. Ik bedacht dat dit in ons land niet bestond.’

Maar wat sinds gisteren officieel open is in De Panne, is nog van een heel ander kaliber: in een voormalig kloostergebouw, dat met moeite twintig jaar oud is, kunnen chronisch zieke kinderen samen met hun ouders en gezonde broers en zussen op vakantie gaan. Alle chronisch zieke kinderen zijn er welkom, welke ziekte ze ook hebben.

En de Villa mag dan in een voormalig klooster gevestigd zijn, het is ook een pluralistisch initiatief,

dat openstaat voor iedereen. Het gebouw zelf is niet zo oud, maar het werd toch nog gerenoveerd, met de steun van de Vlaamse overheid. Er is een snoezelruimte en de badkamers zijn zo aangepast dat ook een kind met een zware handicap er verzorgd kan worden.

Dat is de technische kant van de zaak. De droom kreeg ook vorm in de aankleding van enkele ruimtes door Kaat Tilley, de modeontwerpster en kunstenares bij wie je zelden een rechte lijn of een eenduidige kleur aantreft. Behalve de Jules Verne-hal kon ze al een paar kamers, goed voor een heel gezin, in een wolkenwereld omtoveren. Tilley gaf de kamers een naam mee: *Behind every cloud there is always a silver lining*. ‘Het is de bedoeling dat wie hier verblijft, de realiteit vergeet en in een verhaal stapt’, aldus de ontwerpster.

Volgens directrice Danielle Huse vonden de kinderen die er al geloggeerd hebben het alvast heerlijk: ‘Ze kwamen hier echt tot rust.’ Andere kamers zijn voorlopig nog sober wit. ‘Het schip is nog maar net vertrokken’, zegt initiatiefneemster Colette Raymaekers. ‘We hopen dat het onderweg nog veel wind in de zeilen krijgt.’

Menselijk

Ook Luc Hantson, de voorzitter van de raad van bestuur, was een sturende kracht achter het nieuwe project. Hantson is in Ronse